

» διαφέρει, τί δὴ αἴτις ἢ ποτιθεῖ τι, ἢ ἀφαιρεῖ· καὶ τοῦτο
 » δείξω οἷόν ἐστιν (α). Αἴτις ἀπὸ τῶν δέκα ἐν ἀφέλοι, οὐκ
 » ἔτι δέκα οὐδὲ ἐν εἴη. Καὶ ἄλλα καττοῦτο.

§ 16. Βλέπομεν λοιπὸν ἀριθίως, καθὼς καὶ εἰς τὸ τεχνολογικὸν μέρος τῆς παρούσης πραγματείας θέλομεν παραστήσασαφέστερον, ὅτι οὐδ' αὐτὸ τὸ οἰκιακὸν ὕφος τῆς Κοινῆς Διαλέκτου εἶναι ἀπολύτως Αἰολοδορικόν, ἀλλ' εἶναι σύμμικτον, καὶ αὐτὸς ὁ σύμμικτος χαρακτήρ τὸ ἄρτιον τῆς Διαλέκτου συναρμολογεῖ. Ὅθεν καὶ κατὰ τὴν δόξαν τοῦ Πυθαγορικοῦ φιλοσόφου συνάγεται, ὅτι πᾶν τὸ διαλλάττον τὴν ἀρμονίαν τῆς φωνῆς ἀλλοιοῖ τὰ πράγματα, καὶ μὴ ἄρτιον τὸν λόγον ἀποτελεῖ. Τὸ δὲ μὴ ἄρτιον, φύσει οὐτιδανόν, καθ' ὅτι οὐδ' ἀριθμὸν, οὐδὲ μονάδα ἀποπληροῖ.

§ 17. Ἄλλοι δὲ ἐμβριθέστεροι εἰς τὰς κρίσεις των, ἀδυσώπητοι ὅμως εἰς τὰς ἀποφάσεις των, θεωροῦν τὴν Κοινὴν Διάλεκτον πάντῃ διεφθαρμένην καὶ ἀνώμαλον εἰς τὰς τροπολογίας της, καθ' ὅτι εἰδικῶς τὴν παραβάλλου εἰς τὸν τύπον καὶ χαρακτῆρα τῆς νεωτέρας Ἀττικῆς, τὸν ὁποῖον ὑποθέτου ἰδιαζόντως ἐπικρατοῦντα εἰς τὸν σχηματισμὸν της. Ὅθεν ταραττονται ὅταν ἀκούουν τὰ πληθυντικὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ῥημάτων εἰς οὐκ σχηματιζόμενα· ζοὺς παρωχημένους χρόνους ποτε μὲν τελικῶς ἢ χρονικῶς αὐξανόμενους, ποτε δὲ ἀναυξήτως ἐκφερομένους· καὶ τὴν ὀριστικὴν ἔγκλισιν πολλὰς ἀντὶ τῆς ὑποτακτικῆς τιθεμένην. Ἀδημονοῦν δ' ἔτι μᾶλλον εἰς τὰς μεταπτώσεις καὶ μεταλλαγὰς· τὰς δὲ ἀπολύτως ἐκφερόμενας ὀνομαστικὰς καὶ αἰτιατικὰς, ἀντὶ τῶν γενικῶν, τὰς θεωροῦν ὡς ἀσυγχώρητα σφάλματα, καὶ σολοικισμοὺς παραδειγματικῆς βαρβαρότητος· γράφω, γράφεις, γράφει, γρά-

(α) Ἡ ἔκφρασις κοινή. Καὶ ἰδοὺ τὸ μικτρὸν.